Medlem. Ikke mindst glædede hun sig, naar hun saa, at de Kundskaber, hendes unge Læber havde tørstet efter, blev budt vor Tids kvindelige Ungdom i fulde Skaaler.

Det sjældneste ved Pauline Worm var ikke de udviklede Aandsevner, hun selv følte som et Ansvar og næsten som en Byrde. Heller ikke den ganske vist ualmindelige Forening af kvindelig Finhed og mandig Kraft i hendes Digtning. Det sjældneste var den Retfærdighedsfølelse, der fik hende til at tage en upopulær Sag op og holde fast ved den, det koste, hvad det vilde. Denne Egenskab er jo heller ikke, hvad man i hverdagslig Mening kalder fordelagtig, og den dyrkes ikke stærkt, men den holder Karakteren blank og ranker Ryggen. Det er den Arv, som Nutidens Kvinder bør løfte efter Pauline Worm.

Kirstine Frederiksen.